

Alles in de plooi

Strijken was altijd productief.
Haar tranen bevochtigden de zakdoek,
met het ijzer stoomde ze hem droog.
Tussen vier strakke vouwen,
vond haar verdriet wat warmte.
Lauw nam ze alweer de volgende van de stapel.
Het zat 'm in de routine.
Deze klus verliep rimpelloos,
tot ze bij de hemden kwam.

Binnenpretje

Ik zie je lachen
en wil in gedachten
met mijn vingertop
in het kuiltje van je wang
neerstrijken.
Onze maat vergelijken.

Als een tekenaar
meet ik,
tussen duim en wijsvinger,
de vrolijkheid van je mond.
Van gekunsteld tot oprecht,
van grinnikje tot hemelsbreed.
In gedachten,
niemand die het weet.

Meer gekregen dan gehoopt.
Het klateren heb ik
gaandeweg
in mijn oren geknoopt.
Alles past,
we zijn verwant
en ik heb jouw lach
altijd bij de hand.